

16 освѣнь Кесаря. ^аИ тогазы имъ го прѣда-
де да ся распе. И зѣхъ Исуса и го за-
карахъ.
17 И ^аносѣше кръсть-тъ си и ^аизлѣзе на
мѣсто-то нарицаемо Лобно, което по Е-
18 врейскы ся казува Голгоа; Дѣто го рас-
пнѣхъ, и съ него други двама, отсамъ
19 и отсамъ, а посрѣдъ Исуса. А ^оПилатъ
написа и титлж, и тури надъ кръсть-тъ.
И написано бѣ, ИСУСЪ НАЗОРЯНИНЪ,
20 ЦАРЬ ІУДЕЙСКИЙ. И тѣзи титлж про-
четохъ мнозина отъ Іудей-тъ; защото
бѣше близу до градъ-тъ мѣсто-то дѣто
распнѣхъ Исуса, и написано бѣ Еврей-
ски, Гръчки и Латински. А первосвящен-
21 ници-тъ Іудейски казувахъ на Пилата:
Недѣй писа, Царь Іудейский, но че той
22 рече: Царь Іудейский съмъ. Отговори Пи-
латъ: Каквото писахъ, писахъ.
23 А ^авойни-тъ като распнѣхъ Исуса,
зѣхъ дрехы-тъ му, и направихъ четьри
дѣлове, на всякой воинъ по единъ дѣлъ,
и хитонъ-тъ: а хитонъ-тъ не бѣше шитъ,
24 ^ано отъ горѣ ^{до долу} цѣлъ истѣканъ, И
рекохъ си помежду си: Да го не съди-
рамы, но да мѣтнемъ жрѣбѣе за него, ко-
му ще бѣде; за да ся испълни писаніе-то
което казува: ^р,Раздѣлихъ дрехы-тъ ми
помежду си, и за одеждж-тъ ми жрѣбѣе
мѣтнѣхъ.“ И тѣй воини-тъ това сторихъ.
25 А до кръсть-тъ Исусовъ ^сстоехъ май-
ка му, и на майкж му сестра ѿ, Марія
^{жена-та} ^мКлеопова, и Марія Магдалина.
26 А Исусъ, като видѣ майкж си и ^ууче-
никъ-тъ когото обичаше, че стоехъ бли-
зу, казува на майкж си: ^ѳЖено, ето сынъ
27 ти. Послѣ казува на ученикъ-тъ: Ето
майка ти. И отъ онзи часъ зѣ ѿхъ уче-
никъ-тъ ^уу дома си.
28 Слѣдъ това, като знаеше Исусъ че
всичко-то вече ся свърши, ^аза да ся обжде
29 писаніе-то, рече: Жеденъ съмъ. И тамъ
имаше сложенъ съждъ пльнъ съ оцетъ;
и ^свойни-тъ ^анапльннихъ гѣбж съ оцетъ,
обвихъ ѿхъ съ песоуъ и принесохъ ѿхъ на
30 уста-та му. И като пріе Исусъ оцетъ-тъ,
рече: ^мСвѣрши ся: и прѣклони главлж и
прѣдаде духъ.
31 Но понеже ^{тогава} бѣ петъкъ, ^аза да не
останѣтъ тѣла-та на кръсть-тъ въ
сѣботж-тъ, (^сзащото бѣше великъ день
оная сѣбота,) то Іудей-тъ молихъ Пи-
лата, да имъ ся прѣбѣхъ голени-тъ, и
32 да ги дигнѣтъ ^{отъ тамо}. Тогазы дойдохъ
войни-тъ, и на прѣвый-тъ прѣбихъ голени-

тъ, и на другий-тъ който бѣше распнѣтъ
съ него. А като дойдохъ при Исуса и
го видѣхъ че е умрѣлъ вече, не му прѣ-
34 бихъ голени-тъ. Но единъ отъ воини-тъ
прободе съ копѣ ребра-та му, и тутакси
35 ^аизлѣзе кръвъ и вода. И тойзи който ви-
дѣ свидѣтелствова; и истинно е негово-то
свидѣтельство, и той знае че истинж ка-
36 зува, за да повѣрувате вы. Защото ^{всичко}
това станж, ^аза да ся испълни писаніе-то:
37 „Кость негова не ще да ся строши.“ И
пакъ друго писаніе казува: ^нЩе погле-
днѣтъ на него когото прободохъ.“
38 А ^сслѣдъ това Іосифъ отъ Аримаея,
(който бѣше ученикъ Исусовъ, но пота-
енъ ^азаради страха-тъ отъ Іудей-тъ,) при-
моли ся на Пилата да земе тѣло-то Ис-
усово; и Пилатъ даде волюж. И ^{той} дой-
де та дигнъ тѣло-то Исусово. Дойде още
и ^аНикодимъ, (който бѣ дохождалъ отъ
най прѣво прѣзъ ноцъ при Исуса), и но-
сеше едно смѣшеніе отъ смирнж и алой
до сто литры. И тѣй зѣхъ тѣло-то Ис-
усово, и ^аобвихъ го въ плащаницж съ
40 ароматы-тъ, както е обичай на Іудей-тъ
41 да погребавать. И на онова мѣсто дѣто
бѣ распнѣтъ, имаше градина, и въ гради-
нж-тъ гробъ новъ, въ който никои още
42 не бѣ положенъ. ^аТамо прочее положихъ
Исуса, ^бпоради петъкъ-тъ на Іудей-тъ,
защото бѣше близу гробъ-тъ.

ГЛАВА 20.

1 И въ ^апрѣвый-тъ день на седмицж-тъ
Марія Магдалина идѣва на гробъ-тъ су-
тринж-тъ рано, като бѣше още темно, и
гледа камыкъ-тъ дигнѣтъ отъ гробъ-тъ.
2 Тича тогазы и идѣва при Симона Петра,
и при ^адругий-тъ ученикъ когото обичаше
Исусъ, и казува имъ: Дигнѣли Господа
отъ гробъ-тъ, и не знаемъ дѣ ежъ го по-
3 ложили. И тѣй Петръ и другий-тъ уче-
никъ ^сизлѣзохъ и отхождахъ на гробъ-тъ.
4 И тичахъ и двама-та наедно; а другий-тъ
ученикъ прѣдвари по скоро Петра, и дой-
5 де прѣвъ на гробъ-тъ; И като надникнж,
вижда ^аплащаницы-тъ сложены; но не
6 влѣзе. Слѣдъ него дойде и Симонъ Петръ,
и влѣзе въ гробъ-тъ, и видѣ плащаницы-
7 тѣ сложены, И ^акърпж-тъ, която бѣше
на главлж-тъ му, сложенж не наедно съ
плащаницы-тъ, но особно свитж на едно
8 мѣсто. Тогазы влѣзе и другий-тъ ученикъ,
който дойде по на прѣдъ на гробъ-тъ, и

л Мат. 27; 26. 31. Мар. 15; 15. Лук. 23; 24.
м Мат. 27; 31. 33. Мар. 15; 21, 29. Лук. 23; 26, 33.
и Числ. 15; 36. Евр. 13; 12.
о Мат. 27; 37. Мар. 15; 26. Лук. 23; 38.
п Мат. 27; 35. Мар. 15; 24. Лук. 23; 34.
р Псал. 22; 18.
с Мат. 27; 55. Мар. 15; 40. Лук. 23; 49.
т Лук. 24; 18.
у Гл. 13; 24. 20; 2. 21; 7, 20, 24.
ѳ Гл. 2; 4.
ѿ Гл. 1; 11. 16; 32.
и Псал. 69; 21.
и Мат. 27; 48.
и Гл. 17; 4.
и Врор. 21; 23.
б Ст. 42. Мар. 15; 42.

ѿ 1 Іоан. 5; 6, 8.
б Исх. 12; 46. Числ. 9; 12. Псал. 34; 20.
л Псал. 22; 16, 17. Зах. 12; 10. Отк. 1; 7.
ю Мат. 27; 57. Мар. 15; 42. Лук. 23; 50.
я Гл. 9; 22. 12; 42.
ж Гл. 3; 1, 2. 7; 50.
и Дѣян. 5; 6.
а Иса. 53; 9.

б Ст. 31.

а Мат. 28; 1. Мар. 16; 1. Лук. 24; 1.
б Гл. 13; 23. 19; 26. 21; 7, 20, 24.
в Лук. 24; 12.
г Гл. 19; 40.
д Гл. 11; 44.